

Ἡ ἀρχή μου εἶναι νὰ μὴν ἔχω κάμμειαν ἀρχήν.

ΦΡΟΙ ΑΠΑΡΑΒΑΤΟΙ.—Συνδρομὴ προπληρωτὴ ἐστὶν Ἑλλάδα 12 δρ. ἐξω τῆς Ἑλλάδος 18. Ἐκδίδεται τρίς τῆς ἐβδομάδας, ἀπὸ 7—8 χαλιαῖδες φύλλα. Γιὰ κάμμειά καταχώρησι δὲν ἔχει πληρωμὴ, οὔτε γιὰ τὰς γιω. τοποθεσίας. Κάμμειά καταχώρησι εἶτε τυπωθῆ, εἶτε μὴ, δὲν ἐπιστρέφεται. Ὅσοι μᾶς στέλλουν γράμματα πρέπει νὰ ἔχουν πάντοτες ὑπογραφή, καὶ ἡ ὑπογραφή τους θὰ τυπώνεται. Διάφενσις κάμμειδ δὲν γίνεται, καὶ ὅσοι θέλουσι νὰ κάνουν τέτοιαις ἄς πᾶν σ' ἄλλαις ἐφημερίδαις. Γράφε ξεγράφε δὲν ἔχει. Ὅσοι γράφουν πολλὰ, νὰ ξέρουσι πῶς τὰ γράμματά τους δὲν θὰ διαβάξωνται.

Ἔτος δευτέρον.

Ἀθήναι, 12 Ἰουλίου 1884

Ἄριθ. 128+140

Μορὲ

γειά σας, Κερκυραῖοι, σεῖς βλέπομε μᾶς βάνατε κάτω, σεῖς εἶστε ἀκόμη ἄνδρες δὲν ἀποχαυνοθήκατε σὰν καὶ μᾶς.

Ἄκουσете λοιπὸν, σεῖς οἱ ἄλλοι καὶ πρὸ πάντων σὺ ἀποξεκουτιασμένε Λαὸ Ἀθήνας καὶ Περαιῶν.

Πρὸ λίγες μέραις εἶχε ἀράξει ἐν τῇ Κέρκυρα ἓνα βαπόρι φραντσέζικο ποῦ εἶχε πάει νηρίτα ἀπὸ τὴν Μασσαλία νὰ κἀνῃ τὴν κάθαροί του ἐκεῖ ἐν τῷ λοιμοκαθαρθήριου ποῦ εἶναι κοντὰ ἐν τῇ πολιτείᾳ.

Δὲν ξέρω τί μύτη ἔχουν οἱ Κερκυραῖοι, ἀλλὰ φαίνεται νὰ τὴν ἔχουν πολὺ λιγνὴ, γιὰτὶ πῆραν μυροδιὰ πῶς τοὺς μύρισε σὰν χολέρα, καὶ χωρὶς νὰ χάσουν πολλὰ λόγια σηκόνονται ὅλοι ἐν τῷ ποδάρι καὶ κἀναν μιὰ βαρβάτη διαδήλωσι ποῦ βᾶσταξε ὠραις καὶ ἀπαιτούσαν νὰ φύγη τὸ βαπόρι καὶ δὲν ἐννοούσαν νὰ διαλυθοῦν πρὶν φύγη.

Κλείνεται ὁ στρατὸς ἐν τῷ φρούριου τοῦ κάστρου, γερμίζει τὰ κανόνια τῆς χωρὶς μπαρουτὶ ἢ Μπουμπουλίνα, γιὰτὶ δὲν εἶχε, γυρίζουσι τὰ κανόνια τοῦ κάστρου ἐναντίον τῆς πολιτείας, μετὰ ὀπισθία, καὶ τέλος πάντων ἐγίνε τὸ ἀνάστα ὁ Θεός.

Νομάρχιδαι, δημάρχιδαι, φρουράρχιδαι, ἀστρονόμοι, βουλευτάδαι καὶ λαζαρόνοι ὅλοι ἐν τῷ ποδάρι ὡς ποῦ ἀποφασίστηκε καὶ μαζεύτικαν ὅλαις ἢ ἀρχαῖς τοῦ δήμου καὶ οἱ βουλευταὶ ἐν τῇ δημαρχίᾳ καὶ σύνταξαν τὸ ἐξῆς σπουδαιότατο ἔγγραφο καὶ πρωτοφανὴ ἐν τῷ ἀθλίᾳ αὐτὰ χρόνια ποῦ ζοῦμε :
Δηλαδή :

«Ὁ Λαὸς τῆς Κέρκυρας ἀπαιτεῖ νὰ φύγη ἀμέσως τὸ σπόρκο βαπόρι. Δεύτερον. Ὁ Λαὸς τῆς Κέρκυρας δὲν ἐννοεῖ νὰ γίνῃ μετὰ τὴν καμπούρα τοῦ τὸ γενικὸν λοιμοκαθαρθήριου τῆς Ἑλλάδας καὶ ἀπαιτεῖ νὰ καταργηθῆ».

Τὸ ἔγγραφο αὐτὸ ποῦ διάταξε ὁ Λαὸς καὶ τῷ τὸ σύνταξαν ὁ δήμαρχος καὶ οἱ βουλευταὶ του, τὸ εὐγενικὸν αὐτὸ ἔγγραφο, ἔπυ πρώτῃ φορᾷ μιὰ ὁ Λαὸς, καὶ λείπει τοὺς ἄλλους, δὲν σᾶς ἀναγνωρίζω γιὰ τίποτα, ἐγὼ εἶμαι ὁ Λαὸς, ἐγὼ θὰ μὴλῶσω κατ' εὐθεῖα γραμμὴ πρὸς τὴν κυβέρνησι, τὸ πῆγε πάλι ὁ Λαὸς ἐν τῷ Νομάρχη, ὁ ὁποῖος ἀπὸ τὸν φόβου του

ἐφώναξε μισοκατουρημένους, δὲν ξέρω ἂν ἦτανε καὶ δολοκταῖρος, ἀλλ' ἄς ἦναι. — Τί θέλει ὁ Λαὸς, πέτε τοῦ Λαοῦ νὰ ἴσυχάζῃ, ἄς στείλῃ ὁ Λαὸς ἐπιτροπή, ἄς μοῦ πῆ ὁ Λαὸς, νὰ κἀνω ὁ, τὸ θέλει ὁ Λαὸς.

Νὰ μὴν τὰ πολυλογούμε διατάχτηκε ἀμέσως τὸ βαπόρι τὸ σπόρκο νὰ σηκώσῃ ἀγκουρα καὶ νὰ φύγη μετὰ τὰ σφύριμα τοῦ Λαοῦ.

Γειά σου, Λαὸ τῆς Κέρκυρας, ποῦ ἀκόμα δείχνεις πῶς ζῆς ἀπὸ ὅλους ἐμᾶς τοὺς ἄλλους τοὺς ψόφιους.

Αἱ πότε θὰ ἔρθῃ ἐκεῖνη ἡ μέρα ποῦ νὰ ἀκουστοῦν τὰ δακρυώματα τοῦ Κυριάρχου Λαοῦ γραμμένα ἀπάνω ἐν μαυροπίνακα καὶ νὰ παρουσιαστοῦν ἐν τοῖς ἀρχείοις αὐτοῦ ποῦ λέγονται πολιτικοί.

Πότε αὐτὸς ὁ ψόφιος Λαὸς θὰ ξυπνήσῃ, νὰ φωνάζῃ σὰν τὸν Λαὸ τῆς Κέρκυρας. — Κάτω ὅλοι σας, δὲν εἶστε τίποτα, αὐτὸ θέλομε καὶ αὐτὸ θὰ κάνετε.

Γειά σου, Λαὸ τῆς Κέρκυρας, γειά σου πούπουλο, γειά σου μορὲ ποῦ νὰ μπουσι πενήντα χιλιάδες τραμπακουλιέριδες διαόλοι μέσα σας, γιὰ σου μορὲ μπακακάο, γειά σου, καὶ κυττάτε, μορὲ, καλὰ μπάς καὶ σᾶς ξεμπαρκαρίσουν κάμμειδ ὠρα τὴν χολέρα ἱεροκυφίως καὶ σᾶς σπορκαρούνε καὶ μᾶς κολλήσετε οὐλοὺς καὶ μᾶς φᾶν, μορὲ, ζωντανούς τὰ βαχτηρίδια τῆς χολέρας, κυττάτε, μορὲ, γιὰτὶ χαθήκαμε οὐλοὺς μονοκωνιᾶς. Γειά σας.

Κύριε ὑπουργέ

ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν. Νὰ ὀρίστε, οἱ περιβοληταὶ τοῦ 5 τάγμα πᾶν νὰ φορήσουν τῆς δίψας, διότι ὁ μεγαλοκέφαλος Σηλυβριώτης σου τοὺς χάλκισε καὶ τοὺς στήριψε καὶ μιὰ βρισούλα ποῦ εἶχαν ἐκεῖ καὶ ἀναγκαζόνται οἱ ἄνδρες νὰ καταβαίνουσι ἐν τῇ πλατείᾳ τοῦ Σύνταγμα νὰ πιοῦν μιὰ στάλα νερό. Αὐτὸ, κύριε Μὰκ Μᾶων καὶ Μόλτικε δὲν τὸ βλέπεις, μόνον ξέρεις καὶ διάταξες νὰ μὴ πίνουσι κρασί οἱ στρατιῶτες, νὰ μὴ τρῶν φρούτα καὶ λοιπαῖς ἀνησῖαις ; Ὄρα ὠρα θὰ τοὺς διατάξῃς καὶ νὰ μὴ κατουροῦν γιὰ νὰ μὴ πιάσῃ χολέρα, εἰς τρόπον ὥστε νὰ τοὺς ἀναγκάσῃ νὰ τὰ κάνουν ἀπάνω σου, γιὰτὶ σὺ δὲν δέχεσαι τίποτα συμβουλή.

Βρέ έτσι ζή ο στρατός κουτέντις, που κάμεις πώς τ'έχεις οεις όλα και δεν ξέρεις ούτε τ'ελάχισα ; Όταν ο στρατιώτης δεν έχη νερό να πηγή και να μισοκαθαριστή δεν ξέρεις ότι τσα τσα από τήν βρωμία του θά βγῆ ἡ χολέρα, αφού μάλιστα ἡ μεγάλη σφοδρία τῆς κουταμάρας σου οὐδ' σφίσις να φέρῃς τώρα μέσα σ'τῆς κάψαις, σ'τούς κοιλιάκους τυρούς, τὰ βακτηριδία, καί τήν χολέρα, στήν ὁποία ἀλά γαλλικά ἄρσες τήν Ἑλλάδα ὅλη να γίνῃ ἐλεύθερη Κέρκυρα ἀπό τὰ βαπέρια, ἀλλά τσα τσα ἡ ἐλεύθερη Κέρκυρα τ'οδεῖς και σου πῆγε ρεπετί.

Ἄθλιε, πού θά πάρῃς τόσο κόσμο στόν λαϊμό σου ; Ἄλλο λίγαις εἶναι ἡ μέραις σου, και μή χάνεσαι, δηλαδή, ἡ μέραις σου στή κυβέρνησι, ἀλλά ἀν θῆλῃς να τὸ πάρῃς και ἀλλὰ κάππα, σου λέω καθάρῃ, πῶς δὲν θά πάς με καλὸ θάνατο, πρῶτος δὲ εἶναι πού θά σ'επιβῆς στόν ἀέρα ὁ φίλος Λεωνίδας Δεληγῆ, ὁ ὁποῖος ἀπάνω στήν κάρτα σου κατασκευάζει τήν νύχτα με τὸ γουδί μπουρλότα, ἤγουν βαρελότα, και θάρῃς πῶς τὸ πρῶτο πού θά καλληθῆ θά ἦναι στήν πλάτη σου. Πρόσεχε.

Σμύρνη.

Ἀξιότιμε Συντάχτη. Ἀπό ὅσα διαβάζομε στήν ἐφημερίς σου βλέπομε πῶς φροντίζεις για κοινὸ καλὸ και ὅτι εἶσαι ψυχικὸ κάρης. Γι' αὐτὸ και μεῖς σου γράφομε να κάμῃς ἕνα ψυχικὸ μεγάλο πού θά σ'εχορῶμε χίλια στόματα ἀν δώσῃ ὁ θεός και σ'ε παστρέψῃ κίμμια φορά. (Βύχαριστῶ).

Βρέ ἀδερφέ, ἡ ἑταιρία τοῦ Ζόλυ ἔχει κἄτι βαποράκια πού ταξιδεύουν «Καρσιακὰ καί Κιουσσεμπέ» ἔχει ἕνα θεύτερο καπετάνιο πού κυβερνᾷ τὸ βαποράκι Κιουσσεμπέ. Αὐτός ὁ ἀπεκαλιάρης δὲν παύει ἀπὸ τὴν στιγμή πού θ' ἀφῆσω τὴ σκάλα, (γιατί εἶναι μπέθα λεβάντε), να βρῆ τούς ἐπιβάτας ἕνα σὺν βλασφημίας, καλοῦς και παρακατιανούς, (μ' ὄλον ὅτι ὄλοι εἴμαστε ἴσοι, ἀλλὰ πού καταλαβαίνουν δὴ τί θά πῆ ἐπὶ τῆς), και γι' αὐτὸ δὲν μᾶς πειράζει τόσο, ὅσο ρουβόμαστε ἀπὸ τὸν μόνστο, μὴ τὸν πιάση, κίμμια φορά καταψυχᾷ και μᾶς ρίξῃ σὲ κἀνένα μουράγιο και πᾶμε ὄλοι μπετί χαβά. Φωνάζομε κάθε μέρα ὄζω, ὁ λωλοΓιάννης θά μᾶς πνίξῃ, μὴ ἡ ἑταιρία κάνει τὸν κουφὸ. Πέσμας λοιπὸν τώρα πού τὸ σοφὸ σου κεράλι κατεβάσει ἰδέαις τί πρέπει να κάνομε ;

Ἀπ. Παλ. Να τὸν πνίξετε μέσα σὲ μιὰ βερέλα κρασοῦ. Τὸν ἄθλιο.

ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ.

(1) ΤΟ ΠΡΩΤΟ ΚΡΟΥΣΜΑ ΤΗΣ ΧΟΛΕΡΑΣ ΣΤΑ Σ ΑΘΗΝΑΣ.

Ὁ φίλος μας Νικόλας Περικεφαλαίας εἶναι νέος ἐπαρχιώτης καταγόμενος ἀπὸ τὴν πατρίδα του, ἀπὸ τὴν ὁποία δύναμει τριῶν κοκοριῶν, ἐνοῦς ὀρθοκοτοπουλλίου και μίανῃς τσαπέλας σὺκα, ἔλαθε ἀπὸ τὸν γυμνασιάρχῃ του πέρου ἀπολυτήριό με βαθμὸν Χρῖστα και τρία πέμπτα, και μετ' ἐπαλίων ἀπὸ τὸ γυμνάσι τῆς πατρίδος του καί ἤρθε εἰς τὰς κλεινὰς Ἀθήνας ἀπὸ τότε να ἀποτελειώσῃ τὰς σπουδὰς του εἰς τὸ Παναπιστήμιον.

Εἶναι ἀλήθεια, ὅτι ἀπὸ τὰ πολλὰ γράμματα πού εἶχε κάθει στὸ γυμνάσι τῆς πατρίδος του κοπροσκυλῶντας εἰς τὸ καφέ Σαντῶν, δὲν εἴθερος οὔτε ἕνα γράμμα να γράψῃ στὸν πατέρα του και ἔβαλε ἄλλους και τοῦ τ'όγραψαν πληθῶντας για τὴν σύνταξι. ἕνα καφέ και ἐν μεγάλῃ γενναιοδωρίᾳ και ἕνα λουκουμί μαζύ.

Εἶχε ἡλικίαν νὰ μεγαλώσῃ ἀκόμη, διότι μόλις ἤτανε 45 χρονῶν, ἔλαγε δὲ συχνὰ πικρὰ στὸς δεκχοταροχρητικῶς συμφοιτηταῖς του, ὅτι, ἐπιτηδὲς ἄρῃς νὰ μεγαλώσῃ, διὰ να μάθῃ μεγάλας τὴν σοφίαν και σπουδαίαν ἐπιστήμην τῆς ἱατρικῆς, ἐνῶ αὐτοὶ ἀμούστκοι γιατροὶ κανέναν δὲν θά τοῦ

Τὸ παιδί

τῆς Καλλιόπης Βαρβέρη τῆς ἑαδέλφης μου, πῆγε προχτὲς να βρῆ στή Σαλαμίνα τὸ λυσαρόχορτο, γιατί εἶχε δαγκάσει πρὸ ἡμερῶν τὴ μάνα του τὸ λυσαρόχορτο τῆς σκυλακί.

Στὴ Σαλαμίνα πῆγε μ' ἕναν ἄλλον πού γνώριζε τὸ χορτάρι, μικρομέτρης τοῦ Περαιῶ. Ἄμα βγῆκαν ὄζω, ὁ φρουρός τῆς ἀσφαλείας και ταξίς, ὁ ἀγροπνός ὑπονωματάρχῃ, ὁ εὐριστοκλής τοῦ σταθμοῦ τούς τσάκωσε για λωποδύτας και τὸν μὲν μικρομέτρον τὸν ἀμόλυσε τὸ δὲ παιδί τὸ ἔβανε ὑπὸ κράτησι και τὸ ἀτίμασε..... Ὄταν δὲ γύρισε τὸ παιδί τὴν ἄλλη μέρα ἔλεινὸ ἀπὸ τὸ πάλαιμα και τὰ λοιπὰ βρῆκε τὴ μάνα του πεθαιμένη.

Κάθε σφάλιο ἀπάνω σ' αὐτὴ τὴν φοβερὴ ἀχρειότητα πού φτάνει ὡς κακούργημα, εἶνε περιττὸ, εἴμαστε δὲ περιεργοὶ να δώσομε τί θά ἐνεογήσῃ ἡ δικαιοσύνη ἡ ὁποία καθὼς μαθῆνω διάταξε ἀυστηρὴ ἀνάκρισι και εὐγανὲ και ἐντάλιμα. Τὰ διαθέστα μεθῶοιο:

Μία συμβουλή κη' ἐκάστη.

Προσέχετε τὰ σκυλιά σας για να μὴ πάτε και σεις σὴν τὴν Καλλιόπῃ. Ρωτήσετε και τὸν ἐξιότιμο ἐργοστασιάρχῃ Τσίμη, πού τὸν δαγκάσει πέρου ἕνα λυσαρόχορτο τί ὑπόφερε. Τούτοσαν μιὰ ὀκᾶ κρέας και τοῦ σιδήροναν τὴν πλῆγῃ με ἀνάμενα σίδηρα. Σᾶς ἀρέσει ;

Νὰ γιατί γὼ κρατῶ χοντρό μαστοῦνι και παραστρατίζω ἄμα βλέπω και σκυλαράκι ἀκόμα.

Κόρινθος.

Ἄλλον πάλι μᾶς καταγγέλλουν ἀπὸ τὸ μέρος αὐτὸ και αὐτὸν ἤνωκα ὑπονωματάρχῃν τὸν Ν. Ὀρλώφ ὅτι και αὐτός εἶναι ἀπὸ τὴν Πάρο τῶν παιδιῶν.

Αὐταῖς πλέον ἢ φαυλότητες εἶναι ἀνδία και να τῆς γράφῃ τινὰς, ἀλλὰ τὸ καθήκον τὸ καλεῖ και τούτο μὴ ἀφιέναι.

Πολὺ καλὰ πᾶμε. Τέτ γοι χωροφύλακες μάλιστα, πού προσβάλλουν ὄλο τὸ σῶμα τους εἶναι θαύμα πῶς δὲν πέρουν και παράσημο. Θά ἦναι ἀπὸ τοῦς ἀδικημένους.

Μεσίνη.

Κύριε Συντάχτη. Ἐβίμουνα στόν Πύργο και εἶδα ἕναν και πῆρε ἕνα φύλλο ἀπὸ τὸ παλληπατασαβοῦρι σου και τὸ ἔβανε φόκο, τὸν ρώτησα γιατί και εἶπε τὸν Παληάνθρωπο, και μοῦ ἀπάντησε: — Διότι εἶναι

δεχότανε στεύς ἀρρώστους των. Κοντὰ σ' αὐτὰ, ὅταν οἱ συμφοιτηταῖ του, πειράζοντάς τον τὸν ἔλεγαν, ὅτι ἀραῦ δὲν ξέρει ὀρθογραφία και σύνταξι πῶς θέλει να γίνῃ γιατρός, ἀπαντούσε:

— Καί μήπως εἶναι ἀνάγκη να ξέρῃ τινὰς ὀρθογραφία και σύνταξι, ἀν γίνῃ γιατρός για να πεθάνῃ ἕνα ἀρρωστὸ του, ἢ για να τὸν ἀναζήσῃ ;

Ἄφινε φαβοῦρητες για να φαίνεται σοφρός και φοροῦσε ψηλὸ καπέλλο για να φαίνεται μαγάλος.

Εἶναι δὲ γνωστὸν τώρα, ὅπως λέγῃ ὁ Λαῖος, ἔτι τὰ ψηλὰ καπέλλα και ἡ φοβαρίτες εἶναι διὰ χέσιμα, με συμπαθεῖο ὅπως ἦναι πασίγνωστο, ὅτι στή Φράντζα τῶν Παρισίων, ψηλὰ καπέλλα μόνον οἱ μπαγαπόντες φοροῦν.

Ἄν ἤχε μικρὸ ὑπόληψι σήμερα τὸ ψηλὸ καπέλλο θά τὸ φοροῦσε και ὁ βασιλιάς ἐνῶ βλέπετε, ὅτι φορεῖ ρεμπουμπλικα.

Εἶχε μάθει, ὅτι μιὰ φορά ὁ βασιλιάς μας ἔστειλε σ' ἕνα ράφτη του να τοῦ γυρίσῃ ἕνα σουρτουῦκο και να ἀλλάξῃ και τὸν γιακά ἐνοῦς γελέκου του.

Πῆρε λοιπὸν σημάδι τὸν βασιλέα, και ἀνοιξε δουλειὰ, δὲν ἔκανε καινούργια ρούχα, ἀλλὰ κάθε μῆνα εἶχε και ἕνα γύρισμα τῶν ρούχων του. Ἐβαλε σήμερα τὸ ἀπόζω ἀπὸ μέσα, ἔβαλε ὑστερα ἀπὸ ἕνα μῆνα τὸ ἀπὸ μέσα ἀπόζω, ὡς πού κατάντησε με τὸ γύρισε ξεγύρισε να μὴ τοῦ μείνῃ οὔτε φάδι μέσα, και ὡς πού βγῆκαν και ἡ ἀγκωνές του ὄζω.

ἀτιμος και μᾶς κοροδαῖει τὸσο καιρὸ και δὲν μᾶς βάσει τὴν ὑπεφυλλίδα τοῦ Τσιρτσιμπερέτα.

Ἀπᾶνε. Παλ. Μοῦ παραρηχτήκατε ἀπὸ ὄλα τὰ μέρη τοῦ κόσμου γι' αὐτὸν τὸν ἔξοπο μοῦχο Τσιρτσιμπερέτα, και εἶνε τῆς ντροπῆς σας να μᾶς βρίζετε, ἀφου μάλιστα σᾶς εἶπα πῶς εἶναι ἀρρωστος ὁ ἄνθρωπος ἀπὸ βακτηριδία. Τέλος πάντων ἄμα πού τελειώσωμε μεθῶοιο αὐτὸν τὸν Χολεριασμένο τὸν σημερινὸ ἀρχίζομε πλέον πρὸν Τσιρτσιμπερέτα γιατί φαίνεται να ἦναι σὲ ἀνάρρωσι. Βρέ μπελά πού τὸν βρῆκα με ἕναν κουτόβλακα.

Κατὰ

πῶς λὲν ἡ ἐφημερίδες τοῦ ὑπουργείου εἶναι μαζωμένοι ὡς τώρα στήν Ἀθήνα ὡς δυόμισυ χιλιάδες νεοσύλλητοι, (ἄλλοι στὸς προγυμναστὰς), αὐτοὶ οἱ πολῖτες, μ' ὄλον ὅτι φωνάζουν οἱ διοικηταῖ — Δόστε συσσίτιον εἰς τοῦς ἄνδρας, οἱ ἄνδρες ὅμως οἱ νεοσύλλητοι φοροῦν τῆς πείνας και δὲν πέρουν συσσίτιο οὔτε κουραμένα, παρὰ ὑστερα ἀπὸ πέντε ἕξ μέραις, Τι συμβαίνει ; Ὁ στρατιώτης ἔχει δικαίωμα να πάρῃ τὸ συσσίτιο του ἀπὸ τὴν μέρα πού τὰ φέρσσε, γιατί ἀπὸ κείνη τὴν ἡμέρα ὑπηρετᾷ τὸ δημόσιο, καλὰ να ἔχῃ να φάῃ, ἀν δὲν ἔχῃ λωποδύτης θά γίνῃ; Τι συμβαίνει τὸ ξέρομε, ἀλλὰ εἶναι τῆς ντροπῆς να τὰ ποῦμε και ἄς διορθωθῆ τὸ κακὸ.

Στῆς φυλακαῖς

ὅταν πηγαίνου τινὰ καταδικὸ ἢ ὑπόδικὸ δὲν τοῦ δίνου οὔτε ἕνα ξεροκόμματὸ ὡς πού να βγῆ, λέει τὸ σιτηρέσιό του ἀπὸ τὴν Νομαρχία, τὸ ὅποτον κάνει να βγῆ και δύο και τρεῖς μῆνοῦς, γιατί πού ἔχει καιρὸ ὁ Νομάρχῃς να φροντίσῃ για τριάντα σαράντα και ἑκατὸ φυλακωμένους, νεοσύλεκτους να ποῦμε ἔτσι, ἀπὸ τῆς μεγάλας φροντιδὲς τοῦ κοιμησιοῦ.

Μὰ ἀν πεθάνου ἀπὸ τὴν πείνα αὐτοὶ οἱ ἄνθρωποι, δὲν εἶναι ἄνθρωποι, διότι κατὰ τοῦς ἐλληνικοῦς νόμους κάθε καταδικός, κάθε ἄνθρωπος πού μπαίνει στὴ φυλακὴ εἶναι πλέον κτήνος.

Θά πῆτε ὅτι ὡς τόρα δὲν ἴδατε να πεθάνῃ κανένας ἀπὸ τὴν πείνα στῆς φυλακαῖς. Κακὰ εἶναι τὰ ψέμματα. Ἀλληλοθυθοῦνται.

Αὐτὴ δὲ ἡ εὐγενεστάτη ἐπιτροπὴ πού φροντίζει να δίνῃ ἕνα λεπτὸ τὴν ἡμέρα πρὸς βελτιωσιν τοῦ φαγειοῦ τῶν φυλακωμένων, γιατί δὲν διορίζει ἕνα τῆς κομμάτι, δηλαδή μέλο, να ἐπισκέρτεται κάθε μέρα τῆς φυλακαῖς και να δίνῃ

Ἄλλ' αὐτὸ τὸ ἔκανε, λέει, χάριν ἀρέλειας.

Τέλος πάντων τώρα προχτὲς εἶχε παραμπῆ στὸ ρουθούνη κἄτι συμφοιτητῶν του και κἄτι ἄλλων γιατροῦδιῶν, ὅτι αὐτοὶ δὲν ξέρουν οὔτε ἕνα κορδιαλάκι να δώσουν στὸς ἀρρωστῶς των, ἐνῶ αὐτοῦς ἀν και ἦναι πρωτοετῆς ξέρει περισσότερα ἀπ' αὐτούς.

Ἔνας μπιρμπάντες τὸν ρώτησε προχτὲς τελειόφοιτος τῆς ἱατρικῆς.

— Καί μπορείς να μᾶς ἀναπτύξῃς τὸ νόσιμα τῆς χολέρας, πόθεν σου προέρχεται ;

Και ἀπάντησε ὁ ντόκορας μετὰ με γάλα γένεια.

— Ἡ χολέρα εἶναι μικροζώριον κατὰ τὴν Ἑφημερίς, ἐμβατεῦον ἐν τοῖς σκατούλοις — ἦγουν περιττώμασι τῶν χολεριῶντων, ἕνεκα ἀσθενείας. Τὸ μικροζώριον μικροζώριον, εἶναι ζῶον ἄπειρον ἀλλὰ πετούμενον. Καθὰ δὲ λέγει ὁ καθιγητῆς Κώχ, ὁ Φώχ, ὁ Μπόχ, ὁ Νίστερν Φλόχ και ὁ Μπαμπούκα, ἐμφωλεύει εἰς τὴν ὑγρασίαν, τὴν ἀκόνην και κἄπου κἄπου και εἰς τὰ νερά.

Τὸ μικροζώριον αὐτὸ ἔχει τὰς ιδιότητας να ἦναι μικρὸ και κἄποτε να μεγαλώνῃ, ἐμφωλεύει δὲ πάντοτε εἰς τὰ ἐνδότερα τῶν γυναικῶν ὅπου και ἐγκολάπτει τὰ ζωύφια του κατ' εὐθεῖαν γραμμῆν.

Ἐμφωλεύει και εἰς τὰ ὕδατα τῶν νερῶν και πρὸ πάντων εἰς τὰ πόσιμα ὕδατα τῶν ὑπονόμων.

ἕνα καρβέλι ψομί στὸς νεοσύλλητους, ὡς πού να εὐαρεστήσῃ ἡ σεβαστὴ Νομαρχία να τοῦς βιάνῃ τὸ σιτηρέσιον.

Νὰ αὐτὰ θά πῆ κουταμάρας. Ὁ ἕνας να πέρῃ ἕνα λεπτὸ πρὸς βελτίωσιν τοῦ ἀδιόρθου φαγειοῦ του και ὁ ἄλλος να φορᾷ δύο και τρεῖς μῆνας χωρὶς καν κουραμένα και να ψωμοζῆτα φυλακισμένος ἀπὸ τοῦς φυλακισμένους.

Βρέ

τρελλοκορίτσα, μοδιστροῦλες πού ἐργάζεστε στὴ μοδίστρα Γ. Ρεμούδου, να πάψετε και να μὴ πειραζετε τὸν κόσμο, γιατί κατακακόμοιρα θά σᾶς ἀμολύσωμε κανένα τάγμα νεοσύλλητων να σᾶς μαθουῖν και τὸ γὰζι και τὴν στριφοβελωνιά. Ὁρέστε τὰ μούτρα σας, ἄμα σᾶς ποῦμε ἕνα λόγο μεῖς, φωνάζετε σὴν καρακαζες, γιατί σᾶς διαφθείρομε τὰ ρηστὰ σας ἤθῃ, ἐνῶ εἶσατε σωσταῖς τραμποῦκες. Ἄμ' ἐσὺ κυρία Ρεμούδου, δὲν τὰ μιλάς να συμμαζευτοῦν, τὰ χολεριασμένα σου, τὰ ἀσχημοκορίτσα, τὰ ζιζάνια, τὰ ἀταχτα. Φτοῦ συχαμένα, γλωσσούδες, δὲν ντροπῶσατε.

Τὰ κερά.

λέει πού πούλα ὁ παπᾶς τῆς ἐκκλησίας τῶν φυλακῶν τοῦ Φρουραρχείου ἀνεβαίνου σὲ τρία λεπτὰ τὴν βδομάδα. Αὐτὸς λοιπὸν θά γίνῃ μιλλιουναιστῆς. Ἄμ' τάχα γὼ πῶς κάποιος ἤθελε να τὸν συκοφάγῃ.

Ὁ Ἀντώνιος

Μανιάτης ἀπὸ τὴν Σμύρνη παραπονιέται και λέει πῶς ἐνῶ εἶναι βέρος Ἕλληνας και τὸμπρο χριστιάνος, τὸν τσάκωσαν ἐν τούτοις οἱ τούρκοι να πληρώσῃ κεφαλι παρασι, ἦγουν κεφαλιᾶτικο φόρο. Πᾶσι στὸ προξενετο και γυροῦει τὸ δηλωτικό του πῶς εἶναι ῥωμητός, τὸν κορόιδευαν μετ' ὅτι σήμερα και αὐρῖον τριάντα μέραις — Βρέ ἄμᾶν τὸς εἶπε, ὅτι με χαφῶσουν. — Δὲν πειράζει τὸ ἀπάντησαν, θά βγῆς ἰσρέσκος ὡς πού να γίνῃ και τὸ δηλωτικό σου.

Ὅριστε κύριοι, ἀρχαῖς και ἐξουσιαῖς ἐλληνικαῖς, ὀριστε ἀξιοπρέπεια προξενικὴ ὀριστε βωδολογικὸ σύστημα προξενικὸ, ἄμ' ἐσὺ, κουτορωμνῆ, δὲν ἔβαζες ἕνα πεντάρι, στὸ χεῖρ τοῦ καβάση να σου τελειώσῃ τὴν δουλειάσου χωρὶς να πάρῃ μπουρδιά οὔτε ὁ πρόξενος. Αἱ περαστικά σου και μὴ χειρότερα.

Αὐτὸ τὸ μικροζώριον τῆς χολέρας τρώγεται μόνον με βραστό νερὸ, τὸ ὅποτον ὅμως πρέπει να πίνετα κρύο, διὰ να ἐπανέλθου ἀλλὰ νεὰ ζωύφια μέσα, — μικροζώρια — και ἔτσι ν' ἀρχίζομε να ξαναβράζομε τὸ κρύο νερὸ, ὡστε να φτάσῃ, να πεθάνωμε ἀπὸ τὴ δίψα, πρὶν προφτάσωμε να πγιοῦμε ἕνα βραστό ποτῆρι νερὸ κρύο. Ἔτσι λέει ὁ μέγας τσαρλοπάνας — ὅπως ἤθελε τὸν πῆ ἕνας ἀρχαίματος, σὴν και σᾶς — περιδιαβόητος Κώχ. Πού τὴν ἔμαθε με αὐτὸς τὴν ἐπιστήμην ; Νὰ σὴν και μένα και σὴν και σᾶς δὲν ἀκουσε τὰς ἐγκυκλιαδικὰς σπουδὰς. Τὸν ἀτιμον να ἔλθῃ να μιλήσῃ με ἐμένα, και να τοῦ δείξω γὼ, και ἄς ἦμαι και πρωτοετῆς.

Θέλετε, βρέ, να σᾶς πῶ ἐγὼ τὰ συστατικά τῆς χολέρας ; Ἀκούστε. — Διάρροια ἐκ δύο στομάτων, προερχομένη ἀπὸ τὰ βρώμια κρέατα, μέσα στὰ ὅποια φωλιζου, ὄχι μικροζώρια ἀλλὰ σκυλήκια ζωντανὰ, ὠρατὰ και περπατῶντας. Δεύτερον, ἄς ἦναι τὸ δεύτερον τὸ ἀφίνομε γιατί δὲν τὸ θυμούμα, θά τὸ θυμηθῶ ὅμως. Τρίτον, αὐτὸ σᾶς τὸ λέγω μεθῶοιο, διότι εἶνε πολὺ σπουδαῖον και δὲν τὸ ἐμελιότησα διότι, εἶναι ἀμελέτητο.

Τέταρτον, για ν' ἀφῆθῃ και να βρεθῆ ἀπὸ τὴν ἀστυνομία προχτὲς στὸ Φάληρο ἕνας σάκκος περιέχοντας τὸ ὀ σεντόνια μέσα και κἄτι ἀσπέρουρα γυναικεῖα, ὅπως βεβαιώνῃ τὸ ἀστυνομικὸ δελτίο, και ἐπειδὴ μέσα στὸ πέρτ βουαγιαζ δὲν μπορεῖ να χωρήσῃ μεσοφούστανο, ἄρα ὑπαρχε βρακί, διὰ αὐτὰ θά σᾶς ἐξηγήσω μεθῶοιο τῆς χολέρας τὸ δηλητήρια πού ἐμφωλεύουσι. (Τὸ τέλος μεθῶοιο).

Ο φίλος

Φιλιππίδης έλεγε, προχτές στον κ. Γούζαρη, τον άστρονομικό γιατρό.

— Άφου γιατρέ, καθώς λέει ο μέγας γιατρός Κώχ, η χολέρα μεταδίνεται όχι με τον άέρα αλλά μόνο με το άγγισμα, δεν λές τής κυβέρνησης να διορίση μυιγοκαθαριστάς, να διόχουν τής μυίγες, που πάν και καθονται άπανω στους χολεριασμένους, και ύστερα καθίζουν και στους άχολεριαστούς και μᾶς κάνουν χειραψία με τᾶ πόδια τους ;

Άντιό, φίλτατες, άντιό. — Εύ ψυγεται, τώρα είστε στρατιώτες, σᾶς φοβούμαστε

Άπό

τή Φιλαδέλφεια μᾶς γράφουν. — Πρώ είκοσι μερών σᾶς είχαμε γράψει για τᾶ κοινωνικά μας και δεν τᾶ είδαμε τυπωμένα. Τυπόσετά λοιπόν.

Άπαγι. Παληαθ. Ξέρω γω, άδερφοί, μπορεί και να τυπώθηκαν και να μη τᾶ πήρατε ούτε σεις ούτε γώ χαμπάρι που τᾶγραφα. Τέλος πάντων κάνετε τόν κόπο και ξαναγράφετέ τα καθαρώτερα, γιατί που στο διάολο να ψάξω τώρα να βρω ένός μηνός γράμμα μέσα σε τόσαις χιλιάδαις. Έχετε κάψες αυτου ; Έδω μᾶς ψαρησαν.

Βρε σεις ποτε καταταχτήκατε ; Προχτές Αϊ, έχετε να κάνετε ακόμα δέκα μέραις νηστικοί και πάλι να δούμε.

Βρεθήκια:

Βρέθηκε ένα κουταλάκι άρζαντό από τήν πυρκαγιά των παπλοματάδικων, τᾶχω, και όποιος τᾶχασε ᾶς έρθη να τᾶ πάρη διότι μου τᾶχουν άγκαζέ χιλια δυο μωρά.

Πενήντα

δραχμαίς βρέθηκαν πρό ένα και παραπάνω μήνα από Σπυρ. Άρειάδη και υπάρχουν καταθεμένες μαζί με κάτι άποδείξεις εις τόν ζυλέμπορα κ. Πλάκα. Όποιος δεν πάει να τής πάρη μέσα στη βδομάδα θα τής πάρη το παιδι που τής βρήκε να κάνη ρεντικότα. Άλλά κείνος που θᾶ πάη να τᾶ πάρη πρέπει να τᾶ κανη με μέσο τής άστυνομίας, γιατί δεν είναι παράξενο να γίνη κανένα λαθρεμπόριο.

Η αυτου μεγαλειότης η χολέρα με το μωρό της χολερίνη.

Το άστυνομικό

δελτίο λέει ψέμματα πᾶς στον Παληό. Άγιο Κωνσταντίνο μιᾶ γυναίκα επίστικη για μιᾶ κατοίκα με ένα τραγόπαπα και του βγανε κάμποσα γενεία, απεναντίας ο νταυλαρόπαπας έκανε έφοδο γενική και μερική στη γυναίκα και εκείνη του βγανε ό,τι αξίζε να του βγάνη. Είνε δε τιμιωτάτη γυναίκα και θα τᾶ βρούμε.

Άθλια, θᾶ σε σκοτόσω. Μοναχή σου στο Φάληρο αϊ ;

— Όχι άντρα μου είχα και σύντροφο.

Ο παπᾶ

Πέτρος, λέει του Περαία κατάντησε να κάνη ιδιοκτησία του το Νεκροταφείον και βρίζει ψάλτες και ένορίτες και κατάντησε άνυπόφορος. Πρέπει σεις λοιπόν να τόν υποφέρεται σᾶν γομάρια που είστε. Σᾶνει σᾶς και ᾶλλη φορά δεν δέχομαι διατριβαίς για τόν παπᾶ αυτόν.

Ρωλόγι

πρόστιχο και χωρίς να δουλεύη βρέθηκε στο ξενοδοχείον του Άντρου των Νυμφών, όποιος τᾶχασε ᾶς πάη να τᾶ πάρη, γιατί αν δεν πάη θα τᾶ πάρω γω να τᾶ δέσω στην ύρα του σκύλου μου για ντενεκέ γερινέ.